

Anul XI, Nr. 275

24 iunie 2018

Duminica a IV-a după Cincizecime
-Vindecarea slugii sutașului-

Parohia Vovidenia Protoieria Galați

- buletin duhovnicesc bilunar-

„Fraților, izbăvindu-vă de păcat, v-ați făcut robi ai dreptății. Omeneste vorbesc, pentru slăbiciunea trupului vostru. Căci, precum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire. Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați liberi față de dreptate. Deci ce roadă aveți atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfârșitul aceloră este moartea. Dar acum, izbăviți fiind de păcat și robi făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul, viață veșnică. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu, viața veșnică, în Hristos Iisus, Domnul nostru“.

(Romani, VI, 18-23)

**2018: ANUL OMAGIAL AL UNITĂȚII
DE CREDINȚĂ ȘI DE NEAM
ȘI ANUL COMEMORATIV AL FĂURITORILOR
MARII UNIRI DIN 1918**

Echilibrul între indulgență și exigență

„Chiar dacă doctrina Bisericii este neschimbătoare, o întrebare legitimă necesită atenția noastră: *Care este soluția de comunicare a învățăturii Bisericii către tineret și societatea secularizată?*

Sunt vizate mai ales acele subiecte sensibile despre viața intimă: castitate, concubinaj, homosexualitate, abținerea în posturi, avortul, contracepția neabortivă ș.a.m.d. Chiar și fiii sau fiice ale Bisericii reacționează, uneori, cu dezamăgire și revoltă, când învățătura de credință ortodoxă nu le încuviințează patima sau păcatul.

De aceea, semnală și Olivier Clément, se impune mai multă reflecție asupra limbajului teologic prin care Biserica își transmite mesajul către societate: „A te adresa tinerilor cu un limbaj de judecare a sexualității, în perspectiva a ceea ce este permis și interzis, când ei nici măcar nu știu foarte bine dacă au credință în Dumnezeu, nu este doar absurd, ci și criminal” (*Trupul morții și al slavei. Scurtă introducere la o poetică a trupului*, Editura Christiana, București, 1996, p. 74).

Împrietenia tinerilor cu Hristos și foamea după cuvântul lui Dumnezeu țin de un prim obiectiv al procesului de catehizare. Și „dacă ating deja o anumită maturitate, o anumită intensitate de viață spirituală, atunci li se poate vorbi de castitate (...) ca scop la care se ajunge treptat, fără a-și dramatiza răătăcirile de moment, fără a cristaliza noțiunea de păcat pe sexualitate” (*Op. cit.*, p. 75).

Prin urmare, ținta superioară este dobândirea unei concepții creștine asupra vieții și ulterior atingerea unor înalte exigențe morale. Începătorii în tainele credinței nu se împacă ușor cu ideea de a renunța la unele obiceiuri care sunt în conflict cu moralitatea. Aceștia, spunea și misticul spaniol Ioan al Crucii, „nutresc dorința ca Dumnezeu să dorească ceea ce doresc ei și se întristează când trebuie să dorească ei ceea ce dorește Dumnezeu” (*Noaptea întunecată a sufletului*, Editura Herald, București, 2018, p. 69). Ei ar vrea să meargă pe drumul vieții spirituale fără eforturi și sacrificii în lupta cu păcatul: „Dorind să pășească pe calea spirituală după

propria plăcere și propriul gust, lor le repugnă *calea cea îngustă* care, după cuvintele lui Cristos, duce la viață (Mt, 7, 14)” (Op. cit., p. 70).

În înțelepciunea sa pastorală, Biserica arată întotdeauna spre culmea idealului moral, spre ceea ce dorește Dumnezeu de la noi, dar înțelege realist că nu toți se pot înălța la măsura desăvârșirii. De aceea, Biserica iartă și îngăduie anumite slăbiciuni omenești pe principiul răului cel mai mic, cu condiția ca păcătosul să fie angajat în lupta cu păcatul. Sfântul Macarie de la Optina explică însă că este mai rodnic să împlinești voința Domnului decât să îți cultivi voia proprie: „Dumnezeu *dorește* anumite lucruri și *îngăduie* altele. Acest al doilea fel se manifestă atunci când insistăm să facem lucrurile așa cum credem **noi** că este mai bine. Însă când ne lăsăm de bunăvoie și cu încredere în voia lui Dumnezeu, El ne arată cel dintâi fel, care până la urmă se dovedește cel mai folositor pentru noi” (*Povețe duhovnicești*, Editura Cartea Ortodoxă, Editura Egumenița, fără an, p. 32).

Biserica aplică așadar și *principiul economiei* și al *pogorămintelor* în relație cu credincioșii, ținând seama de ritmul lor diferit de părguire duhovnicească și de condițiile specifice de viață ale fiecăruia. Totuși, ceea ce vrea să ne comunice Biserica este că nici omul însuși nu se împacă în conștiința sa cu pogorămintele și indulgența față de păcatele sale. El însuși cere mai mult de la sine și nu își află adevărata odihnă și liniște a sufletului decât prin ascultare de voința altuia (a duhovnicului) și împlinirea exactă a poruncilor dumnezeiești.

Un prim pas spre împăcarea cu conștiința este ascultarea din iubire, nu de formă sau de frică. Dacă întâmpini dificultăți în a simți dragoste, C.S. Lewis recomandă să împlinești faptele bune silindu-te prin voință: „Nu vă irosiți timpul întrebându-vă dacă-l iubiți pe aproapele vostru; acționați ca și când l-ați iubi (...) Când te comporti ca și cum ai iubi pe cineva, vei ajunge să îl iubești cu adevărat” (*Creștinismul redus la esențe*, Editura Societatea Misionară Română, 1991, p. 92).

Și, mai departe, împlinind voia altuia descoperi că de fapt aceasta era și dorința ta cea mai intimă, pe care nu puteai să o vezi

când era acoperită de rezerve, împotriviri, orgolii și alte măști ale eului egoist. În felul acesta se exprima și Avva Dorotei: „Și astfel, fără să voiască să facă voia lui, se află totdeauna făcând-o pe aceasta” („Învățăături”, în *Filocalia...*, vol. IX, Editura IBMBOR, București, 1980, p. 493). Adică, tâlcuia părintele Rafail Noica: „Făcând ascultare în Duh, mă trezesc dintr-o dată: «păi, Doamne, asta-i ce voiam!» Până la urmă acesta este lucrul către care năzuim” (*Cultura Duhului*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2002, p. 20)“.

(Pr. Constantin Ghiță, 19 Iunie 2018, Ziarul Lumina)

EVENIMENTE PAROHIALE

Joi, 14 iunie 2018, la ceas de vecernie, în biserica Vovidenia, a avut loc o întâlnire duhovnicească.

Mai întâi a fost omagiat poetul național Mihai Eminescu, printr-o slujbă de pomenire precum și recitarea de poezii: doamna Hmelnițchi Aurelia, Maria Stanciu și Maria Boldea.

La inițiativa doamnei Maria Stanciu, membră a SNFOR- filiala Galați, au fost invitați elevi ai Liceului de Arte *Dimitrie Cuclin*, cu care Parohia are parteneriat de colaborare, din februarie 2015, să participe la atelierul de cusut în stil tradițional. Elevii au fost însoțiți de câteva mămici și bunici, care, alături de membrele SNFOR au ghidat mâinile dibace ale tinerilor artizani.

Întâlnirile tematice se vor derula pe toată perioada vacanței de vară.

Preot Pelin Gabriel Ioan

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Octavian Pelin: 0740543524

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0752723452

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com